

forstaaer jeg Forretningsordenen, og jeg har ikke hørt bekræfte af nogen af de ærede Talere, at de forlange, at det skal brydes. Jeg kan forstaa, at de kunne mene, det er et Middel til Overholdelsen af Disciplinen; men den Disciplin, man mellem Medlemmerne skal sikre sig paa den Maade, er efter min Mening ikke meget bevendt. Den kan tjene til Nytte for en Gang eller to, men til samme Tid splitter den indvendig Flertallet i dette Parti. Dernæst mener man, at der skulde være bundet Tid, men de Herrer kunne ikke være sikre paa, naar de lave en Gruppe paa 9 Medlemmer, at faae dem alle til at stemme, som Flertallet ønsker, eller som Flertallet behager. Efter de Regler, der foreslaas, vil man komme til noget Besynderligt. Der skal forudsættes en Udenbudsbeslutning. Denne finder jo i Reglen Sted, skøndt det kan jo hændes, at det ikke sker altid. Det vil da være besynderligt at tænke sig, om et Parti — det være nu saa og saa stort — til sine Møder altid har stærkt Besøg. Naar der møder af dette Parti, lad os sige, lidt over Halvdelen af Medlemmerne, saa bestemmes Udvalgets Medlemmer af disse. Det Forhold indtræder jo ofte; og saa skal en Brøk af lidt over en Fjerdedel bestemme Udvalget. Det kan maaste gaa for en Tid, men er der indbyrdes Brydninger i et saadant Parti, saa gjøres der Oprør, og saa deler Partiet sig i Grupper. Mulig lykkes det de Herrer, naar de faae det gennemført her, i en Maanedstid at holde 59 Medlemmer paa en første Liste, 23 paa en anden Liste og 17 paa en tredje Liste; men det er jo ogsaa muligt, at Grupperne smuldrer ud i Stykker, saa at vi kunne komme til at faae lige saamange Grupper: a, b, c, d, e osv., som Forholdstallet er for et Udvalg, der skal nedsettes. Og hvilket Virvar vi sætte Formanden i! Dersom de Herrer tro, at det bliver let overskueligt og mere tidssparende at gaa frem ad den foreslaaede Vej end at foretage det tilvante Forholdstalsvalg, især naar de forandre Slutningen og optage Bestemmelserne om Landstingsvalg, saa tror jeg, at de se feil paa Sagen. Men lad os overveje det; det behøve vi ikke at gaa til saadan en — to — tre, fordi nogle Medlemmer af Flertallet, uden at Sagen er overvejet i det bestaaende Udvalg, foreslaa det. Vi vide ikke saa lige, ved hvilke Overveielser de ere komne til det, om de ikke ere paavirkede for stærkt af en vis wiebliffelig behagelig eller ubehagelig Fornemmelse. Der kom Forslag fra samme Side for ikke ret længe siden, som for mit Vedkommende stod som en Gaade, hvorledes de kunde være lavede fra den Side og

ved hvilke Overveielser de vare komne til at se saaledes ud. Hvad der altsaa foreligger i Forslaget er for det Første dette Princip, at alle fraværende Medlemmer skulle kunne stemme ved Udvalgs Nedsættelse, og dernæst Kravet om, at vi uden nærmere at faae drøftet Sagen, skulle vende os bort fra den gamle Afstemning, naar Nogen ønsker det, idet man jo nu kan forlange Forholdstalsvalg. Endvidere er der det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn gif imod, nemlig at naar Kvotienten er lige, gives Fortrinnet til Flertallet — selvfølgelig siger man. Jeg skal tilføie, at her er en løierlig Ordvæntning. Der staar: Ere to Kvotienter lige store, selv om der tages Hensyn til de ved Delingen fremkomne Brøker o.s.v.; men er der Hensyn at tage, skulle de Hensyn tages, thi ellers overlades det til vedkommende Beregner at bestemme saa og saa. Lovsprog er det ikke. Man kan forklare det efter hvilken Slags høiere Mathematik man vil, saa bliver det dog ikke saa let at forstaa. Lad os tage et Exempel. Det er jo nemt at forstaa, at naar der nu skal vælges et Nimandsudvalg, og De tænker Dem, at alle Medlemmer ere til Stede, saa skal en Gruppe paa 59 Medlemmer — jeg tænker de arbeide sammen — have 1 Mand for hver $9\frac{5}{6}$ — de skal jo ialt have 6 Mand — en Gruppe paa 23 Medlemmer skal have en for hver $11\frac{1}{2}$ og en Gruppe paa 17 en for hver 17. Det er den høieste og nøieste mathemathiske Retfærdighed, det er den rene høiere Mathematik, paa Grund af den lange og den korte Viser og deres Bevægelse! I det Stykke forekommer det mig, eller maatte det maaste forekomme Dægfolk, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gads) Forslag er manerligere, er rimeligere, ja er, forsaavidt der skal gaas bort herfra, ret rimeligt. Efter det ærede Medlems Forslag vil det gaa saaledes: Vi have i Grupperne 59, 23 og 17 Medlemmer. Vi multiplicere disse 3 Tal med 9, hvis der skal vælges et Nimandsudvalg. Vi faae altsaa Produkterne 531, 207 og 153. 99 have stemt, altsaa bliver der 5 til 1ste Gruppe, 2 til 2den Gruppe og da der bliver 54 tilovers efter 1ste Kvotient i 3die Gruppe, faaer denne 2 Medlemmer. Her have vi nu hørt den Betragtning fremført i Dag: De 59, 23 og 17 ere multiplicerede 1 Gang med 9; derved have vi faaet 531, 207 og 153, og den høiere Mathematisk siger, at det er rigtigt, at saa ere de 8 valgte. Saa have vi tilføist den ene; hvem skal have den? Der er 36 tilovers hos Gruppe A., 9 hos B. og 54 hos C., og saa siger man: Nu skal vi atter multiplicere disse Brøker — er det med 9 eller maaste